

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 114. Concilii II. Plsani Mediolanum translati exitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI. atque ab omni in spiritualibus Papali administratione ipso facto suspensum esse & fore, A. C. 1512. ipsamque administrationem ad ipsam Synodum fuisse, & esse ipso jure devolutam: statuit quoque, & ordinat Synodus hujus decreti publicationem in præsentis Sessione factam, ejusque affixionem in valvis Mediolanensis, necnon Florentinæ, Genuensis, Bononiensis, & Veronensis Cathedralium Ecclesiarum, ad instar edicti Prætorii vim habere monitionis & executionis, universosque ita ardere, acsi personaliter intimatum fuisset.

Datum in Sessione publica in Cathedrali præfata Ecclesia solemniter celebrata die vigesima prima Aprilis Anno a Nativitate Domini millesimo quingentesimo duodecimo.

Perlecto hoc Decreto duo Protonotarii a Concilii Patribus sciscitabantur, an illud edictum ratum haberent; omnesque responderunt: *Placet.*

§. CXIV.

Concilii II. Pisani Mediolanum translati exitus.

*Ep. Pet.
Card. aut
Pat. Conc.*

Hoc ultimo decreto ferme tota exhausta est Pisani Concilii auctoritas; Galli enim cum postea a Cæsare relictis essent aufugerunt, & Prælati quoque Mediolano Lugdunum contenderunt, ubi quidem Synodum suam prosequi nitebantur, ast in-

anes

anes fuere eorum conatus; quamvis enim Franciæ Rex hoc Concilium ab Ecclesia acceptari, immodica cupiditate flagra-
ret, ac propterea varias vias tentare impelleretur, nihilominus cuncta illius molimina successu suo frustrabantur: Cum autem Blesis Rex ageret, eum adeunt Bajocensis, sanctæ Crucis, & Sanseverinas Cardinales, suadentque, ut ad Septentrionis Reges quemdam ablegaret, qui eos ad acceptandum hoc Concilium sollicitaret. Annuit Rex, selegitque Petrum Corderium, qui, comitantibus eum pluribus aliis, primo Scotiam petiit, Regique Jacobo, ac sui Regni Præsulibus Legationis suæ seriem exposuit. Rex quidem Corderium benigne excepit, seque Ludovici consiliis suffragaturum spon-
dit: Ne vero in re tanti momenti temere quicquam decerneret, Regni sui Prælatos, Proceresque Edinum ad celebranda comitia convocavit, quibus Corderius quoque aderat. Præsules prolixo admodum sermone de Synodo, & Pontificis auctoritate differebant, ac se cujusdam lucubrationis a Cajetano editæ, de qua proxime sermo redibit, principiis innixi, palam enunciarunt; ignorare se ajebant, quæ ratione Pisana Synodus tanquam legitima haberi posset, cum absque summi Pontificis auctoritate, imo eo omnino obstante convocata esset. Corderius, cum

Sæcul. XVI. firmioribus principiis imbutus, ac infu-
 A.C. 1512. per ea rite proferendi gratia præditus ef-
 set, Prælatorum dubia dissolvit, tanta-
 que soliditate, atque efficacia Synodum
 Pontifice superiorem esse demonstravit,
 ut Scotiæ Rex quibuscunque Ludovici
 postulatis cedere sponderet, quamvis ad-
 deret, sibi summopere displicere, quod
 Galliarum Rex cum summo Pontifice si-
 multates foveret: hunc ergo ut in Pa-
 pæ gratiam revocaret, se nil intentatum
 relicturum, eaque de causa speciatim se
 Romam, Pisasque Legatos missurum,
 Scotiæ Rex spondit. His perceptis Pe-
 trus Corderius e Scotia in Daniam profe-
 ctus est, sed pariter oleum & operam
 perdidit, Rex enim ipsi hæc declaravit:
 molesta mihi est animorum dissensio, qua
 Galliarum Rex a summo Pontifice avul-
 sus est; hæc enim Christianæ Reipublicæ
 exitialis esse noscitur, unde protinus re-
 gni mei Præfulum comitia convocabo,
 ut quid hac in re agendum sit, decerna-
 tur: ceterum siquid meum consilium valet,
 cisRhenum convocandam censeo Oecume-
 nicam Synodum, cui Germaniæ Princi-
 pes, Reges, ceterique interesse possent,
 ego vero nulla mora Legatos meos Ro-
 mam mittam, qui summo Pontifici hoc
 consilium suggerant: præterea Mosco-
 viæ quoque, ac Russiæ Duces sollicita-
 bo, ut & ipsi Oratores suos ad futurum
 Con-

Concilium decernant, eorum vero, quæ Sæcul. XVI.
 in ejusmodi Synodo definientur, Regi A.C. 1512.
 exactam communicabo notitiam. Hic
 tandem fuit Corderianæ Legationis exitus, Legato autem reduce Pisani Concilii Patres jamjam Lugdunum commigrabant, quos tamen datis literis de tota rei serie, prout mox recensuimus, Corderius certiores reddidit.

§. CXV.

Ludovicus Mediolanense Concilium regio diplomate edito acceptans.

Nihilominus insuperhabito sinistro legationis successu, Ludovicus Galliarum Rex decretum de suspensione Pontificis diplomate die decima sexta Junii dato acceptavit, illudque in toto suo regno effectui dari jussit, adjecta inhibitione, ne quis beneficia cujuscunque generis a Papa impetrare, aut suarum Constitutionum, quas forte conditurus esset, rationem habere præsumeret: Edicti vero sui hæc summa est.

Extat in actis Conc. Pisani. in quarto.

Ludovicus Dei gratia Francorum Rex! &c.

Cum per Sacrosandam universalem Ecclesie militantis Synodum, debite ac legitime pro reformatione Ec-

Extat in act. Conc. Pisani in 4to.

A a 3

ele-